

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/169/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116207045
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2116207045.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková, v spore žalobkyne: X. F., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXX, I., zastúpená: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ONDRUŠEK & PARTNERS s. r. o., so sídlom Kocelova 25, Bratislava, IČO: 36 867 942, proti žalovanému: K. I., nar. X.X.XXXX, bytom C. XX/XX, T., zastúpený: JUDr. Jana Kubáňová, advokátka, so sídlom Štúrova 13, Nitra, o určenie neplatnosti právnych úkonov a určenie vlastníckeho práva, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, č. k. 11C/88/2016-273 zo dňa 15. júna 2018 v časti výroku I. (zastavenie konania o určenie vlastníckeho práva) a v nadväzujúcich výrokoch II. a III. (náhrada trov konania), taktó

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti výroku I. v časti zastavenia konania o určenie vlastníckeho práva a v nadväzujúcich výrokoch II. a III. náhrady trov konania **r u š í a v e c s a v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie v celom rozsahu zastavil, výrokom II. rozhodol, že v časti o určenie neplatnosti právnych úkonov má žalovaný voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania a výrokom III. rozhodol, že v časti o určenie vlastníckeho práva sa žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Súd uznesenie po citovaní § 144, § 145 ods. 1 a 2, § 146 ods. 1 a 2, § 163 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) vecne odôvodnil tým, že nakoľko žalobkyňa pred otvorením pojednávania dňa 21.03.2017 zobrala v časti určenia neplatnosti právnych úkonov žalobu späť, pričom o tomto späťvzatí nebolo doposiaľ rozhodnuté, súd konanie v tejto časti v zmysle § 145 ods. 2 CSP vo výroku I. uznesenia zastavil. Nebolo pritom potrebné zisťovať stanovisko žalovaného k späťvzatí žaloby v tejto časti, nakoľko k nemu došlo pred otvorením pojednávania. Uznesením zo dňa 07.12.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.12.2017, bolo konanie prerušené, pričom v lehote do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, ktorá uplynula dňa 07.06.2018, žiadna zo strán nepodalala návrh na pokračovanie v konaní. Vzhľadom k uvedenému súd v zmysle § 163 ods. 2 CSP konanie vo výroku I. tohto uznesenia zastavil. Týmto uznesením došlo s poukazom na predmet konania a odseky 10. a 11. odôvodnenia rozsudku k zastaveniu konania v celom rozsahu, hoci z odlišných dôvodov.

2. O nároku na náhradu trov konania o určenie neplatnosti právnych úkonov súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP, keď žalobkyňa späťvzatím žaloby (bez toho, aby toto späťvzatie vyvolal žalovaný) zaviniła zastavenie konania v tejto časti, čo znamená, že žalovaný má voči nej nárok na priznanie plnej náhrady účelne vynaložených trov konania o určenie neplatnosti právnych úkonov. Súd preto žalovanému vo výroku II. uznesenia priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania o určenie neplatnosti právnych úkonov v rozsahu 100 % trov konania. Žalobkyňa pritom netvrdila a súd sám nezistil žiaden dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania žalovaného bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

3. O nároku na náhradu trov konania o určenie vlastníckeho práva rozhodol súd vo výroku III. uznesenia tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Zastavenie konania v tejto časti totiž zavinili obe strany sporu svojou nečinnosťou, keďže nepodali návrh na pokračovanie v konaní, keď súd zároveň poukazuje na to, že konanie oboch strán smerovalo k mimosúdnej dohode. Takúto situáciu CSP priamo neupravuje, preto súd za použitia základných princípov uvedených čl. 4 ods. 2 CSP (princíp racionálneho zákonodarca) žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania o určenie vlastníckeho práva vo výroku III. uznesenia nepriznal.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhla uznesenie zrušiť a vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, resp. na pokračovanie v konaní. V predmetnej veci skutočne došlo medzi žalobkyňou (a jej manželom) na jednej strane a žalovaným na strane druhej v decembri 2017 k predbežnej zhode v tom, že skúsia nájsť mimosúdne riešenie vzniknutej situácie, ktoré malo spočívať najmä v tom, aby sa vlastníctvo nehnuteľností, ktoré nadobudla žalobkyňa, býva v nich žalobkyňa so svojou rodinou, opravuje a zveľaďuje ich a nikdy nemala reálny záujem ich niekomu predávať a podľa žalobkyne nikto nemal reálny záujem ich pre seba nadobudnúť a sám ich začať užívať, aby sa vlastníctvo týchto nehnuteľností v katastri nehnuteľností opäť zapísalo v prospech žalobkyne a žalobkyňa by poskytla žalovanému plnenie vo výške a spôsobe, na ktorom by sa dohodli. Z tohto dôvodu súhlasila žalobkyňa s prerušením konania v očakávaní, že žalovaný bude mať predsa len vôľu o danej veci jednať. Následne žalobkyňa zisťovala možnosti získania finančných prostriedkov, ktoré by vedela žalovanému vyplatiť alebo garantovať výplatu v budúcnosti, čo však nebolo jednoduché a ani rýchle. Obrátila sa aj na svojho zamestnávateľa so žiadosťou o „zamestnaneckú“ pôžičku a dlhšie čakala na definitívnu odpoveď. Právny zástupca žalobkyne žiadal viackrát emailom aj telefonicky právnu zástupkyňu žalovaného o poskytnutie aktuálnych (alebo aspoň posledných známych) informácií o stave pôžičky od Prvej stavebnej sporiteľne, ktorej záložné právo viazne na nehnuteľnostiach. Túto informáciu však žalovaný neposkytol, a preto žalobkyňa nahliadla do spisu, aby zistila, či tieto informácie poskytol žalovaný aspoň súdu. Z celého priebehu získala žalobkyňa skôr dojem, že žalovaný v danej veci nekomunikuje a jeho právna zástupkyňa bez jeho súhlasu, resp. súčinnosti žiadne údaje tiež neposkytla, resp. nevedela poskytnúť, resp. reagovala až na urgencie. Žalobkyňa preto nakoniec podala návrh na pokračovanie v konaní, ktorý však už súd nezohľadnil pri svojom rozhodnutí. Faktom však ostáva, že o prerušenie konania zhodne žiadali obe sporové strany na pojednávaní 07.12.2017. Vzhľadom k tomu, že v súčasnosti právny zástupca žalobkyne nemá k dispozícii zápisnicu z pojednávania zo dňa 07.12.2017 a ani zvukovú nahrávku z tohto pojednávania, z opatrnosti žalobca namieta splnenie podmienok vydania uznesenia zo dňa 15.06.2018, a teda aj zastavenia konania.

5. Ďalej žalobkyňa namieta aj obidva výroky o trovách konania. Vo výroku II. týkajúce sa náhrady trov konania ohľadom časti žaloby o určenie neplatnosti právnych úkonov sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, a to s prihliadnutím na celkový charakter tohto prípadu, kedy sa žalobkyňa bránila voči zjavne nielen nekorektnému postupu nebankovej spoločnosti, ale i voči nadväzujúcim úkonom, ktoré nemajú oporu medzi dobrými mravmi a poctivým podnikaním. Až ozrejmnením celkovej situácie a vyjasnením statusu quo došlo zo strany vtedajšej právnej zástupkyne žalobkyne aj k čiastočnému späťvzatiu. Je pritom úplne očividné, že všetky v tejto záležitosti uzavreté zmluvy boli síce podpísané „slobodne, nie v tiesni a nie za nevýhodných podmienok“, no išlo práveže o využitie neznalosti, tiesne a nevyrovnaného postavenia zmluvných strán, kde zjavne žalobkyňa až dodatočne zisťovala, čo sa vlastne dialo a porovnávala to s tým, čo jej bolo sľubované a vysvetľované v čase, keď jej boli rôzne listiny predkladané k podpisu. Výrok III. týkajúci sa náhrady trov konania ohľadom časti žaloby o určenie vlastníckeho práva je podľa žalobkyne správny (pokiaľ bolo uznesenie zo dňa 15.06.2018 určené ako platné), no v nadväznosti na podané odvolanie voči výroku I. a v prípade úspechu odvolania, by musel byť zrušený aj výrok III., a preto formálne aj proti nemu podáva odvolanie.

6. V danom prípade žalobkyňa ponúkla na zváženie postup v zmysle ust. § 376 CSP o autoremedúre, príp. odpustenie zmeškania lehoty podľa ust. § 122 CSP týkajúce sa podania odoslaného elektronicky právny zástupcom žalobkyne dňa 06.07.2018, keďže úkon bol podaný hneď potom, čo žalobkyňa po nahliadnutí do spisu v zásade dospela k záveru, že nedokáže žalovanému doručiť konkrétny návrh na mimosúdne riešenie, keďže jej žalovaný neposkytol takú súčinnosť, aby tak mohla urobiť. Napriek vzniknutej situácii však chce žalobkyňa ubezpečiť súd, že v danej veci bude stále hľadať možné riešenia vzniknutej situácie, a nechce ďalej „čakať so založenými rukami“, nakoľko súčasný stav asi nevyhovuje tak úplne ani jednej sporovej strane (čo deklaroval aj žalovaný na súde v Trnave, ktorý musí dlhodobo

splácať úver). Pre prípad, že skutočne nebude možné dospieť k žiadnej dohode, bude žalobkyňa nútená využiť možnosti svojej ochrany aj cestou súdu, ako tak urobila aj doteraz.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon v časti odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. a) a m) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

8. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým uznesením zastavil konanie v celom rozsahu. V predmetnom spore sa viedlo súdne konanie o určenie neplatnosti právnych úkonov a o určenie vlastníckeho práva. Predmetnom prieskumu odvolacieho súdu vzhľadom k odvolacím námietkam žalobkyne bolo posúdiť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti o zastavení konania o určenie vlastníckeho práva ako aj v časti výroku II. a III. o nároku na náhradu trov konania.

9. Podľa § 163 ods. 1 a 2 CSP ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace. (ods. 1) Ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví. (ods. 2)

10. Ustanovenie § 163 CSP upravuje osobitný prípad prerušenia konania, ktorý je vyvolaný aktivitou sporových strán, t. j. buď zhodným návrhom všetkých sporových strán na prerušenie konania, alebo ich zhodným návrhom na odročenie pojednávania. Najčastejším dôvodom pre podanie takýchto návrhov, je snaha strán sporu o mimosúdne vyriešenie veci. V takomto prípade je súd povinný konanie najmenej na tri mesiace prerušiť (táto lehota môže byť aj dlhšia, najviac však šesťmesačná vzhľadom na znenie odseku 2). Právoplatnosťou uznesenia o prerušení konania začína plynúť lehota, počas ktorej konanie spočíva. V prerušenom konaní podľa § 163 ods. 1 CSP, môže súd pokračovať len na návrh jednej zo sporových strán podaný najneskôr do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania (§ 163 ods. 2 CSP). Ak potom návrh na pokračovanie v konaní nie je podaný do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie obligatórne zastaví.

11. Avšak na to, aby bolo možné využiť postup podľa § 163 ods. 2 CSP, musia byť dôsledne splnené všetky podmienky uvedené v ustanovení § 163 ods. 1 CSP, teda musí ísť o prípad prerušenia konania na základe zhodného návrhu sporových strán a zároveň súd musí svojím uznesením konanie prerušiť „najmenej na tri mesiace,“ t. j. ide o prerušenie na lehotu najmenej troch a viac, najdlhšie však šiestich mesiacov. Len v tom prípade je totiž možný nástup účinkov podľa § 163 ods. 2 CSP, teda že v konaní, ktoré je (stále) prerušené, súd pokračuje len na návrh strany podaný najneskôr do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, v opačnom prípade je súd povinný konanie zastaviť.

12. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že v danej veci požiadali obe strany o odročenie pojednávania za účelom mimosúdneho doriešenia veci na pojednávaní zo dňa 7.12.2017. Na základe uvedeného súd rozhodol uznesením na pojednávaní dňa 7.12.2017 o prerušení konania. Konanie však neprerušil na lehotu najmenej troch a viac mesiacov, teda tak, aby boli splnené podmienky pre postup podľa § 163 ods. 2 CSP, kedy súd pokračuje v konaní len na návrh podaný v prerušenom konaní do šiestich mesiacov od prerušenia konania, ale prvoinštančný súd konanie prerušil na konkrétnu lehotu troch mesiacov. Na taký prípad - prerušenie konania na konkrétnu lehotu - je však potrebné následne aplikovať ust. § 165 ods. 1 CSP (v spojení s ust. § 121 ods. 3 CSP), v zmysle ktorého, ak odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, súd pokračuje v konaní aj bez návrhu, t. j. v danom prípade uplynutím konkrétnej lehoty, na ktorú bolo konanie prerušené, automaticky odpadla prekážka v postupe v konaní, prerušenie konania sa skončilo, preto bol súd povinný v konaní pokračovať aj bez návrhu. Uplynutím lehoty troch mesiacov od 7.12.2017 (právoplatnosť uznesenia o prerušení konania), účinky prerušenia konania dňa 7.3.2018 zanikli (uznesenie o prerušení konania stratilo svoju účinnosť) konanie viac nebolo prerušené - nespočívalo, preto nebol potrebný návrh strán na pokračovanie v prerušenom konaní, ale súd mal ex offo v konaní pokračovať. Je totiž logické, že návrh na pokračovanie v konaní je možné podávať, len ak prerušenie trvá, avšak ak je konanie prerušené na konkrétnu lehotu, jej uplynutím prerušenie

konania zaniká, a teda návrh na pokračovanie v konaní nie je potrebný. Iba v prípade, že by súd konanie prerušil na lehotu „najmenej troch (prípadne viac, maximálne šiestich) mesiacov,“ vyžaduje sa na ďalšie pokračovanie v prerušenom (spočívajúcom) konaní návrh strany, ktorá je však limitovaná lehotou šiestich mesiacov, v opačnom prípade nastupujú zákonné účinky, že súd je povinný obligatórne takéto konanie zastaviť.

13. Pretože v danom prípade súd konanie prerušil na konkrétnu lehotu, jej uplynutím účinky prerušenia konania zanikli a súd bol povinný v už neprerušenom konaní pokračovať. Ak namiesto toho konanie zastavil, vydal svoje rozhodnutie bez toho, aby preň existovali zákonné dôvody, preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s použitím § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil v časti výroku I. (zastavenie konania o určenie vlastníckeho práva) a v nadväzujúcich výrokoch II. a III. (náhrada trov konania) a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Výrok III. o náhrade trov konania v časti o určenie vlastníckeho práva odvolací súd zrušil ako výrok závislý od zrušenej časti zastavenie vo výroku I. Výrok II. o náhrade trov konania v časti o určenie neplatnosti právnych úkonov odvolací súd zrušil ako závislý výrok v súlade s § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania o určenie neplatnosti právnych úkonov bude rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa konanie sp. zn. 11C/88/2016 skončí.

14. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude v konaní pokračovať, vec v súlade s ustanoveniami CSP náležite prejednať a opätovne rozhodnúť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov konania o určenie vlastníckeho práva ako aj konania o určenie neplatnosti právnych úkonov, vrátane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

15. Toto uznesenie bolo odvolacím senátom prijaté počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).